

Det Romerske Imperiums fald – du står midt i det!

Som Lyndon LaRouche omhyggeligt har påpeget, så var en side af denne britisk anførte fordærvelse og ødelæggelse af det 20. og 21. århundredes USA, det diktatur over videnskab, og dernæst som en konsekvens over tænkning generelt, som blev udøvet af Storbritanniens Lord Bertrand Russell. Russell dekretede, at al fysisk videnskab måtte reduceres til blot og bar matematik, og han forfulgte aggressivt Albert Einstein som det geni, der erklærede sig uenig og aldrig ville acceptere dette diktat. Russell havde held med sig – et besøg til et hvilket som helst såkaldt »videnskabeligt« klasseværelse burde overbevise dig om det. Som Russell forstod, at den ville, har denne afskrælning af videnskab fremtvunget en fordummelse af al tænkning. Amerikanere er blevet gennemgribende bedøvede netop sådan, som vores tidligere store geni Edgar Allan Poe havde forudset disse virkninger. Dette er grunden til, at han kæmpede til sit sidste åndedrag imod det, han fordømte som matematisk tankegang, og imod hele den imperiekultur, der udstrålede fra London.

Download (PDF, Unknown)

Jacques Attali foreslår international fredskonference

for at standse krigens trommehvirvler

Paris, 18. februar 2016 (Nouvelle Solidarité) – Vi har ikke meget tilfælles med François Mitterands tidligere 'grå eminence' Jacques Attali, men ligesom mange af den ældre generations elite, kan han genkende lugten af atomkrig, når han møder den. I sin ugentlige blog fra 15. feb. i avisen *l'Express*, med titlen »Lyden af Krigstrommer«, gennemgår han de hårrejsende taler ved den nyligt afholdte Sikkerhedskonference i München. De følgende, oversatte (til engelsk, -red.) uddrag er taget fra hans egne, engelske oversættelser af hans blog, »Samtale med Jacques Attali«.

»Ved konferencen skændtes Vestens og Ruslands topledere med hidtil uset voldsomhed om et bredt udvalg af spørgsmål: Frem til et punkt, hvor den russiske premierminister [Medvedev] vovede at sige, at der var mulighed for en ny verdenskrig, og at Rusland stadig var 'verdens stærkeste atommagt'; at USA's udenrigsminister [Kerry], der havde ansvaret for diplomati, truede med massivt at forstærke NATO's aktiver i Europa; at den russiske premierminister svarede ved at spørge, om amerikanerne stadig troede, de befandt sig i 1962 med Cubakrisen; at den polske premierminister [Szydło] sammenlignede Ruslands militære tilstedeværelse i Ukraine med de russiske flys bombardementer i Syrien; at lederne af de baltiske stater forklarede, at russerne bør modgås i Centraleuropa på samme måde som i Mellemøsten; og sluttelig, at George Soros forsøgte at demonstrere, at den russiske præsident var begyndt at destabilisere den Europæiske Union på en brutal måde med det formål at ødelægge den, før faldende oliepriser tvinger hans eget land i knæ.«

»München-konferencen er ikke en café, hvor ord er uden betydning: det har været den mest betydningsfulde lokalitet i verden mht. strategisk debat i over 50 år. Der er ingen, der

taler overfladisk her. Og i sidste uge hørtes skræmmende trommehvirvler, der, hvis de følges op af handlinger, i de kommende måneder kunne føre verden frem til det værst tænkelige scenario.

Og dog konfronteres verden med ekstremt alvorlige risici, der er langt mere reelle end disse verbale forvrængninger ... Hvorfor tilføje til alt dette en dum og ikke retfærdiggjort tilbagevenden til en konflikt mellem Øst og Vest? ...

I alle tilfælde er det presserende nødvendigt at standse situationens tragiske, nedadgående spiral. For, siden München-konferencen, er det værste nu muligt, imod befolkningens ønsker, og når vi i stedet kunne gøre så meget sammen, hvor alle har interesse i de andres succes.

Til dette formål er det nødvendigt, med henblik på at sikre, at alle europæere – dem fra Vest og dem fra Øst – som en hasteforanstaltning mødes ved en storstilet konference for fremtiden, og væk fra München-konferencen, med det formål at udvikle fælles strategier og projekter, roligt og uden hastværk, imod deres fælles fjender.

Hvorfor ikke i Paris? Hvorfor ikke om en måned? Hvem vil tage initiativet? Vil vi gå glip af denne chance for at komme tilbage til fornuft?«

<http://blogs.lexpress.fr/attali/2016/02/15/beating-the-drums/>

Tysk industri kræver en afslutning på sanktioner; Rusland må være en del af løsningen af krisen i Mellemosten

Wiesbaden, 18. februar 2016 – Handels- og Industrikerne (IHK) i Sachsen, Tyskland, kræver nu højlydt, at sanktionerne mod Rusland må afsluttes i år. I et dokument med deres politiske anbefaling, og som blev offentliggjort den 15. feb. i Dresden, understregede de også: »Det er klart indlysende, at vi har brug for Rusland som en vigtig økonomisk og strategisk partner til løsning af globale udfordringer. Konfliktsituationen i Mellemosten, for blot at nævne et eksempel, kan ikke løses uden Rusland. En ny Kold Krig tjener hverken en løsning af aktuelle konflikter, ej heller frihandel og Saxens økonomi. Rusland er og forbliver en integreret del af det europæiske økonomiske rum og den europæiske sikkerhedsarkitektur.«

Med en understregning af den potentielle skade på Saxens produktionsfaciliteter for maskinværktøj, i betragtning af *Mittelstands* mangeårige bånd til Rusland, kræver IHK-chefer fra Leipzig, Dresden og Chemnitz, at Saxens delstatsregering omgående indleder et initiativ for at afslutte sanktionerne i Bundesrat, parlamentets overhus, der er sammensat af alle delstatsregeringerne. Saxens eksport til Rusland, der for en stor dels vedkommende er maskinværktøj, er kollapsede med 25 %.

I hele Tyskland kræver industrien en afslutning på sanktionerne, ikke kun pga. indlysende erhvervsinteresser, men også for at etablere strategisk samarbejde med Rusland. Efter at finansminister Wolfgang Schäuble den 21. januar i Davos,

Schweiz, havde krævet investeringer i Mellemøsten og Afrika på Marshallplan-skala, gav han et interview få dage senere, hvor han krævede tættere samarbejde med Rusland.

Ligeledes den 15. februar talte Mario Ohoven, chef for Tysk Sammenslutning af Små og Mellemstore Erhvervsvirksomheder (BVMW), for 3.000 gæster i Berlin ved BVMW's nytårsreception, hvor han kaldte sanktionerne mod Rusland for »en komplet fejltagelse«. Gerd Müller, minister for økonomisk samarbejde og udvikling, der står i spidsen for Marshallplan-initiativet, talte også ved dette arrangement.

Spanske Bankia skal tilbagebetale alle investorer, der er offer for 'bail-in', efter rettens afgørelse

17. februar 2016 – Den store spanske bankgruppe, Bankia, har meddelt, at de vil tilbagebetale de penge, som små investorer har tabt, i realiteten gennem tyveri; de små investorer, der købte aktier, som den spanske udlåner begyndte at udbyde på aktiebørsen i 2011. Mange tusinde husstande tabte betydelige summer – de blev offer for 'bail-in' (ekspropriering) efter den Cypren-model, der blev 'opfundet' af EU-kommissionen, efter, at man havde overbevist dem om, at de fik præferenceaktier i banken.

Dette sker efter at Spaniens højesteret, i to retssager, der blev anlagt af sådanne investorer, afgjorde, at banken

virkelig havde handlet svigagtigt og skal tilbagebetale pengene. Bankia indgik dernæst en aftale; den sagde, at investorer simpelt hen skulle indsende deres krav over for banken, og så ville pengene blive tilbagebetalt med 1 % i rente inden for 15 dage. Dette ville beløbe sig til totalt 1,8 mia. euro.

Bankia blev skabt gennem en sammenslutning af flere sparekasser i Caja-gruppen, der på det tidspunkt havde behov for en bail-out fra staten på 22 mia. euro.

Italiensk finansminister: Jeg er for Glass-Steagall, men det er EU ikke

13. februar 2016 – I et usædvanligt forløb sagde den italienske finansminister Gian Carlo Padoan i det italienske parlament den 4. februar, at hans regering går ind for en bankopdeling, men at andre EU-medlemsstater ikke gør det samme.

Padoan svarede på et spørgsmål fra senator Laura Bottici fra M5S-partiet (5-stjernebevægelsen) om, hvorvidt "regeringen ikke mener, det er afgørende vigtigt at gå frem så hurtigt som muligt imod en klar adskillelse mellem investeringsbanker og kommercielle banker, selv ved at komme de EU-reguleringer i forkøbet, der for indeværende diskuteres under retningslinje 43, 2014."

Bottici forklarede, "Denne adskillelse ville rent faktisk gøre det muligt at forebygge truslen om systemisk smitte, båret af krisen mellem indbyrdes forbundne banker, inklusive på

grundlag af det faktum, at større banker beviseligt ikke altid er mere effektive, men at overdreven størrelse derimod, snarere end at nedsætte risici, har lagt større byrder på kreditinstitutioner.

“Adskillelse af bankaktiviteter ville gøre det muligt at beskytte almindelige menneskers opsparinger bedre, medregnet den kendsgerning, at det ville eliminere interessekonflikter inden for kreditinstitutioner, der både indsamler opsparinger og praktiserer investeringer, og ville dertil tilskynde mere til tildeling af ressourcer til realøkonomien, til ugunst for spekulative aktiviteter, der har været med til få finansielle markeder til at svulme op. En indsats for reguleringer er i gang i EU-kommissionen, men den har imidlertid mange smuthuller, der kunne neutralisere dens sigte.”

Padoan svarede, “På det europæiske niveau, som den deputerede rejste i sit spørgsmål, diskuterer man en opdeling mellem investeringsbanker og kommercielle banker – hvilket i den ene eller anden form er blevet introduceret i andre lande uden for Eurozonen. Jeg må imidlertid sige, at en kortsigtet løsning ser ud til at være problematisk, fordi hver medlemsstat tenderer mod at forsvare nationale specificiteter, som ofte er vanskelige at forlige.

“Indenfor disse rammer går Italien ind for, at der skelnes mellem roller i banksektoren, men i modsætning til andre lande er Italien også karakteriseret ved et mindre pres, fordi vore banker ikke har en relevant investeringsdel, og også af denne grund udgør en lavere risiko sammenlignet med andre lande.”

Den italienske finansminister sagde med andre ord, at Rom-regeringen støtter et bankopdelings-regime, men at et sådant er umuligt inden for EU. Siden forskellen mellem opdeling og ikke-opdeling er lig med forskellen mellem overlevelse og selvmord, anviser Padoans udtalelse en klar kurs for handling for Italien: Ud af Eurozonen!

Historien udvikler sig til Ruslands og Kinas fordel, ikke Obamas

17. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Efter endnu et fejlslagent »topmøde«-forsøg på at vende ASEAN-landene imod Kina, brugte Barack Obama sin pressekonference den 16. februar på at fordømme og forsøge at nedgøre Rusland, og i særdeleshed den russiske præsident Putins succesrige forandring af situationen i Mellemøsten.

Obamaregeringen forsøger, gennem medierne, at hævde, at våbenhvilen i Syrien, som den amerikanske udenrigsminister John Kerry forhandlede igennem med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, vil mislykkes! Dette, fordi Obama ikke kan tolerere de succesrige økonomiske og politiske roller, som Rusland og Kina nu spiller i verden, og sine egne fiaskoer.

Det, som Putins succesrige rolle repræsenterer, er overførslen af indflydelse over menneskelige anliggender fra det britiske imperiesystem – for hvilket Obama har været en villig faktor – og over til de fremvoksende eurasiske nationer.

Det repræsenterer også en næsten 20 år lang succesrig kamp imod al jihadistisk terrorisme, både i Rusland og internationalt – et samarbejde, der uafbrudt er blevet tilbudt USA siden 11. september [2001], og som altid er blevet afvist af Bush og Obama.

Kina og Rusland og Indien er blevet de primære agenter for en ændring af civilisationens fremtid. De europæiske nationer og USA er for en nedadgående kurs, og de vil gå ned, med mindre

de radikalt ændrer deres politik for den krise, der omslutter deres banksystemer.

Siden præsident Franklin Roosevelts død har USA befundet sig i en lang nedgangsperiode for økonomisk produktivitet; og siden mordene på JFK og RFK, for et accelererende tab af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og for de fleste af sine borgeres livsbetingelser.

Spørgsmålet drejer sig ikke om, hvad Obama siger; det drejer sig om, hvad man skal gøre med ham. Vil USA være intelligent nok til at gå sammen med Rusland og Kina om samarbejde om rumprogrammer, i internationale kreditbanker, i store infrastrukturprojekter, i overvindelsen af terrorisme, der er fostret af briterne og saudierne? Hvis ikke, vil USA blive ødelagt som magt.

Præsident Putin udøver ikke stor magt, men effektiv magt, og han udøver den med intelligens. Rusland, Kina og Indien styrer i stigende grad planetens fremtidige historie.

Og USA har – Obama! Hvis han blev dumpet nu, så har USA en historisk afprøvet politik for økonomisk genrejsning, der kunne genoprette dets fremtid: FDR's politik. Luk Wall Streets kasino-banksystem, der er ved at få fallit, ned, og skab dernæst statslig kredit til genindførelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse. Det er det eneste alternativ, og det vil ikke ske med Obama i embedet.

Foto: Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin mødes under G20-mødet i Tyrkiet i 2015.

POLITISK ORIENTERING 18. februar 2016: Rusland tager strategisk lederskab/ Bail-in ikke holdbart/ Gennembrud for Fusionskraft

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Opdatering om krisen over Nordkorea: Kina forbereder sig til krig

Kinesisk general kræver krigsberedskab over krisen i Korea

16. februar 2016 – I en meget tankevækkende artikel i den kinesiske udgave af *Global Times*, advarer general Wang Haiyan, seniorrådgiver ved Kinesisk Selskab for International Strategi, en tænketank, der ledes af Sun Jianguo, vicechef for den Centrale Militærkommissions Fællesstab, om faren for en krig på den Koreanske Halvø. General Wang advarer om, at, i betragtning af denne eventualitet, må Kina være forberedt og

bør omgående tage forholdsregler i denne henseende, inklusive at forøge troppestyrkerne på grænsen, så vel som også at deployere en forøget flådetilstedeværelse i området. Kina bør også overveje, hvordan det skal håndtere et eventuelt radioaktivt nedfald, stammende fra en udveksling af atombomber på halvøen, samt håndtere en situation, hvor nordkoreanske soldater flygter fra krigsskuepladsen.

General Wang fremlægger situationen. På den ene side giver han den nordkoreanske regerings handlinger skylden for krisen, med den nordkoreanske regerings seneste atombombep prøvesprængning og dens raketaffyring. Dette har givet Japan og USA et påskud til at øge deres militære stilling på halvøen, som samtidig er et yderligere skridt i deres forsøg på at inddæmme Kina, siger han. Han kræver klar tale med det nordkoreanske lederskab for at advare dem om, at ethvert forsøg på at gøre fremstød for en militær konflikt vil gøre dem stor fortræd. Han siger også, at det bør siges tydeligt, at Kina ikke er indstillet på at yde ofre, landet ydede under Koreakrigen, og han indikerede således, at en krig, fremprovokeret af Nordkorea, ikke ville blive støttet af Kina, der ville handle for at forsvare sine egne, nationale interesser.

General Wang giver også udtryk for bekymring over de forøgede militære deployeringer i området og over verserende rygter om, at et angreb på Nordkorea måske er undervejs, ved månedens afslutning. Han siger, at der bør udøves pres på »fornuftens stemmer« i de vestlige lande for at forhindre dem i at begynde en krig på halvøen. Han appellerer også til FN om ikke at yde støtte til NOGEN SOM HELST nation, der har planer om at indlede en krig på halvøen, og at indkalde til en genetablering af Sekspartsforhandlingerne. Han appellerer til Rusland, som medlem af FN's Sikkerhedsråd, om også at spille sin rolle i at effektuere dette.

General Wang gentager opfordringen til USA fra tidligere på ugen fra Fu Ying, viceminister i Udenrigsministeriet, om, at USA må gøre mere på det diplomatiske plan for at bringe

spørgsmålet om Nordkorea tilbage til forhandlingsbordet, inklusive en villighed til at påbegynde forhandlinger om en permanent fredsaftale med Nordkorea.

Sydkoreas præsident Park kapitulerer yderligere til Obamas krigsplaner

16. februar 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun Hye, der har forladt sin tidligere, forsigtige balancegang mellem USA på den ene hånd og Kina og Rusland på den anden, har nu yderligere undermineret Sydkorea ved åbenlyst at true med regimeskift i Nordkorea – Obamas og hans ligesindede neokonservatives drøm om at levere gnisten til en krig med Kina. Park befinder sig i et humør for selvdestruktion over Nordkoreas prøvesprængning af en hybridbrintbombe i januar og en succesfuld lancering ud i rummet i denne måned, som Obama, i et nyt udtryk for teknologisk apartheid, fejlagtigt kalder en ballistisk missiltest.

Udover at gå med til opstilling af THAAD-missiler i sit land – en alvorlig, strategisk trussel mod Kina og Rusland – lukkede hun også ned for den i fællesskab udviklede Kaesong industripark i Nordkorea i sidste uge, der nedlukkede 124 sydkoreanske selskaber, og som rammer den sydkoreanske økonomi på et farligt tidspunkt, med kollapsende handel og investering.

I dag holdt hun i parlamentet en tale, der blev udsendt over nationalt fjernsyn, og hvor hun forsvarede sin beslutning om at nedlukke Kaesong, imod stærk opposition fra oppositionspartiet og fra kræfter i sit eget parti, og Park sagde, iflg. *Korean Herald*: »Fra nu af vil regeringen gennemføre en række magtfulde og effektive forholdsregler for at få det nordkoreanske regime til at indse, at udvikling af atomvåben ikke vil sikre overlevelse, men kun fremme systemets ødelæggelse.« At referere til »regimeskift« på denne måde har

været tabu i Seoul, eftersom planer om regimeskift netop udgør Nordkoreas retfærdiggørelse af at opbygge en atomvåbenkapacitet.

Park er tydeligvis bekymret for, at hendes handlinger skal splitte hendes land, og siger, »At pege sværdspidsen tilbage på os og splitte os er noget, der ikke må finde sted«, iflg. AP.

Situationens farlighed blev også demonstreret i mandags, da Nationalforsamlingens formand, fra Parks regeringsparti, åbenlyst krævede, at Sydkorea skulle udvikle atomvåben. Parlamentsmedlem Won Yoo-chul sagde: »I betragtning af Nordkoreas atomvåben- og missilkapaciteter, må vi tænke over vores egen overlevelsesstrategi og modforholdsregler, der inkluderer fredelige [sic] atomvåben- og missilprogrammer til brug for vores selvforsvar.«

Kolossal stor deployering af amerikanske, strategiske styrker til Sydkorea

16. februar 2016 – *Yonhap* rapporterer i dag, at USA vil sende fire F-22 Raptor stealth kampfly til Sydkorea, iflg. officielle forsvarsfolk, der beskriver flyet som »et amerikansk, strategisk hovedvåben«. Pentagon udsendte et B-25 bombefly til Sydkorea kort efter Nordkoreas atomvåbenprøvesprængning i sidste måned. For nylig ankom angrebs-ubåden USS North Carolina til Sydkorea til fælles træning, og det atombevæbnede hangarskib USS John C. Stennis skal efter planen tilslutte sig de årlige, fælles sydkoreansk-amerikanske forsvarsøvelser, der begynder i marts måned.

I mellemtiden gentog det Sydkoreanske Forsvarsministerium, at det ville prioritere »militær effektivitet« ved valg af lokalitet for opstillingen af det amerikanske THAAD-missilforsvarsbatteri, sagde *Yonhap*. THAAD X-Band

radarsystemet vil give USA radardækning over næsten hele Kina og en stor del af det russiske Fjernøsten, sammen med THAAD missilkapaciteten, der tilsigter at ødelægge Kinas gengældelses-angrebsstyrke.

Kina forbereder sig til krig over Korea

17. februar 2016 – En usigneret lederartikel i Kinas Kommunistiske Partis officielle avis *Global Times* i dag, med overskriften, »Kina må forberede sig på det værste på den Koreanske Halvø«, advarer om, at USA's politik i Nord- og Sydkorea i høj grad øger chancen for krig. Med en påpegning af den massive opbygning af luftvåben- og flådekampstyrker i Sydkorea, og planerne om at opstille THAAD-missiler der, advarer lederartiklen: »Hvis Washington og Seoul overskrider den 38. nordlige breddegrad (der efter Anden Verdenskrig opdelte i Nord- og Sydkorea, –red.) og skrider til omfattende militær handling, bør de tage risikoen for Kinas militære intervention med i betragtning. Vi støtter denne analyse.«

Artiklen kommer kun en dag efter en artikel i den samme avis, *Global Times*, hvor general Wang Haiyan krævede krigsberedskab som respons til den eskalerende Koreakrise, og dagens leder bemærker skiftet i tone og handling hos den sydkoreanske præsident Park Geun-Hye, inklusive hendes advarsel fra i går til Nordkorea om, at en fortsættelse af deres atomvåbenprogram vil føre til »regimets sammenbrud«. Artiklen siger: »Ud fra det store perspektiv om det asiatiske Stillehavsområde er fraværet af en løsning på den nordkoreanske atomvåbenkrise resultatet af USA's planer om at kontrollere det Nordøstlige Asien og blande sig i Kinas opkomst ... Hvis en krig finder sted, vil den offentlige, kinesiske mening støtte landets handlinger i betragtning af, hvordan Kinas sikkerhed er truet.«

I en anden lederartikel, der blev udgivet i går, fordømmer

Global Times Nordkoreas »hensynsløse træk«, men advarer dernæst Seoul: »Når THAAD-systemet først er opstillet i Sydkorea, vil det kinesiske samfund være nødt til at støtte Folkets Befrielseshær i at respondere via en stærk, militær deployering i nordøst. I så tilfælde kunne Sydkorea forvandles til et særdeles følsomt område i spillet om militære deployeringer mellem Kina og USA. Det vil få det Blå Hus (officiel residens for det sydkoreanske statsoverhoved, -red.) til yderligere at miste sin nationale uafhængighed og blive en skakbrik i spillet mellem stormagter.«

Kina har gentagne gange advaret Filippinerne på en lignende måde med, at det at agere skakbrik for Obama kunne forvandle deres land til murbrokker, når USA aktiverer Prompt Global Strike-doktrinen imod Kina.

Foto: Sydkoreas præsident Park Guen-Hye og USA's præsident Barack Obama på vej ud af det Blå Hus. Foto fra april 2014.

**Efter russisk dagsordens-
forslag:
FN's Sikkerhedsråd pålægger
Tyrkiet
at 'overholde international**

lov' og stoppe beskydning af Syrien

17. februar 2016 – Tirsdag blev Tyrkiets beskydning af syrisk territorium taget op i FN's Sikkerhedsråd efter anmodning fra Rusland, og Rådet vedtog enstemmigt at henstille til Tyrkiet om at standse sine angreb. I et møde bag lukkede døre fik Rådets medlemmer en briefing om Tyrkiets krænkelser af syrisk suverænitet. Efterfølgende sagde Sikkerhedsrådets formand, Venezuelas ambassadør Rafael Ramirez, til journalister, at "alle medlemmer af sikkerhedsrådet ... var enige om at bede Tyrkiet om at overholde international lov", som det citeredes af TASS. Rådet bekræftede sine forpligtelser i forhold til München-aftalen,

Ramirez sagde, at "medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd er bekymrede over de tyrkiske angreb på et antal syriske regioner ... " Han talte specifikt imod angreb på kurderne. "Et af de spørgsmål, som nogle lande, inklusive Venezuela, har rejst, er, at det kurdiske folk må inddrages i diskussionerne ... Noget, som er vigtigt – kurderne kæmper mod terrorist-grupper på landjorden, og dette er en betydningsfuld faktor for alle ... "

At russerne tager lederskabet i forsvaret for suverænitet og international lov i FN-processen står indlysende klart. I sidste uge sendte den syriske regering breve til Rådet og rapporterede om Tyrkiets angreb på kurdiske militsstyrker i Syrien, samt hævdede, at Tyrkiet krænkede Syriens suverænitet. I går anmodede Rusland om at få dette spørgsmål sat på Rådets dagsorden.

Den russiske Udenrigsministerium offentliggjorde en udtalelse d. 15. februar, der sagde, at Rusland ser den tyrkiske aktion

som "en direkte støtte til international terrorisme, i modstrid med relevante resolutioner i FN' Sikkerhedsråd og de forpligtelser, som Tyrkiet har påtaget sig i Wien, New York og München, som medlem af den Internationale Støttegruppe for Syrien." Derfor "vil Rusland støtte initiativet for at sætte dette spørgsmål på Sikkerhedsrådets dagsorden, hvilket burde afstedkomme en utvetydig vurdering af Tyrkiets provokerende politik, der truer fred og sikkerhed i Mellemøsten og derudover."

Rusland trækker på skuldrene ad kansler Merkels opfordring til en flyveforbudszone over Syrien

17. februar 2016 – Den tyske kansler Angela Merkel opfordrede i dag til, at man overvejede en sikkerhedszone med flyveforbud langs den tyrkisk-syriske grænse, inde i Syrien, »for flygtninge«. Dette medførte en russisk respons, der gik ud på, at kun med tilladelse fra den syriske regering kunne en sådan zone skabes.

»Det ville være en hjælp, hvis der i Syrien var et område, hvor ingen af parterne i konflikten lancerede luftangreb«, sagde Merkel til det tyske parlament den 17. februar, iflg. avisen *Hurriyet*.

»Vi kan ikke forhandle med Islamisk Stats [ISIL] terrorister«, sagde Merkel, »men hvis vi kunne nå frem til en aftale mellem anti- og pro-Assadstyrker om en form for flyveforbudszone, forstået som et fristed for de mange flygtninge, så ville det

redde mange liv og fremhjelpe den politiske proces om Syriens fremtid«. Det samme sagde hun i et avisinterview den 15. feb.

Talsmand for Rusland, Gatilov, sagde, »Kun med den syriske regerings godkendelse og opbakning fra FN's Sikkerhedsråd kunne en sådan zone skabes.«

USA: Obama foreslår forsvarsbudget for 3. Verdenskrig

17. februar 2016 – USA's forsvarsminister Ashton Carters foreløbige fremlæggelse af Obamas forsvarsbudget for 2017, der blev givet til Washington Economic Club den 2. feb., samt en lederartikel i *Washington Post* i dag, »En ny tids afskrækkelse«, indikerer begge Obamas plan om at starte en krig imod Rusland og Kina.

Obama præsenterer et budget for Tredje Verdenskrig for Kongressen. I 2013 blev Rusland knapt nævnt i Obamas budget, indrømmer *WP*. I sit budget for 2017 foreslår Obama udgifter til 3,4 mia. dollar til »Det europæiske forsikringsinitiativ«, en stigning fra 789 mio. dollar i 2013, og som skal finansiere flere roterende styrker i Europa; mere uddannelse og flere øvelser; mere udstyr, der forhåndsdeployeres; alt dette »vil ved slutningen af 2017 lade os hurtigt danne en særdeles kapabel styrke på jorden med kombinationen af våben, og som kan respondere over hele skuepladsen, om nødvendigt«.

»Skiftet kommer sent«, klager *WP*, »og er kun en udbetaling. Men erkendelsen af, at Rusland har udviklet sig fra at være en partner in spe og til seriøs trussel, hilses velkommen«.

Hensigten med de forøgede udgifter er at forsikre allierede, der er blevet nervøse over Ruslands nye aggressivitet, og »sende et stærkt budskab om afskrækkelse. Rusland og dets stedfortrædende militser besætter dele af tre tidligere sovjetrepublikker – Moldova, Georgien og Ukraine – og dets militær har taget initiativet i Syrien ... I hele Europa fører russerne en ubehagelig informationskrig og bruger åbenlyse og fordækte metoder til at underminere NATO og den Europæiske Union«. *WP* kommer med den vilde påstand, at mange vestlige regeringsfolk mener, at Putin »med overlæg forværrer flygtningekrisen, der truer europæisk enhed, en taktik, som de refererer til som »at gøre migration til et våben«.

I løbet af det seneste årti »har Rusland gjort imponerende fremskridt inden for elektronisk krigsførelse og andre militære teknologier. Ligesom Kina har Rusland et lavere forsvarsbudget end USA, men de har hældt ressourcer ind i våbensystemer, der er 'asymmetriske', hvilket vil sige, at en relativ lille investering kan underminere en formidabel, konventionel amerikansk kapacitet ... Rusland har angiveligt udviklet en ny, ubemandet undervandsdrone, der kan medføre atomvåben, alt imens Kina forbedrer sin anti-satellit kapacitet. De har begge foretaget kæmpespring over teknologiske hurdler ... Hvordan skal man respondere?«

Opgradering af atomvåben, som Carter og *WP* ikke nævner, er afgørende for atomaktivitet. Planen kræver 13 mia. dollar til en ny ubåd med ballistiske missiler over de næste fem år, til erstatning af den nuværende flåde af ubåde i Ohio-klassen. Af dette beløb vil 4 mia. dollar blive brugt til forskning og udvikling, og resten på anskaffelse af elementer, som har lang leveringstid, således, at konstruktion af de første nye både kan begynde i 2021.

Pentagons plan vil også understrege behovet for at finansiere alle tre ben af USA's afskrækkelses-»triade« – ikke blot de nye ubåde, men også nye, atombevæbnede interkontinentale ballistiske missiler og et nyt bombefly til luftvåbnet, sagde

en unavngiven kilde til Reuters.

Det transatlantiske finanssystem er færdigt – Der findes kun en løsning med Rusland og Kina.

Af Helga Zepp-LaRouche

14. februar 2016 – Det kan siges præcis så slagfærdigt: Europas og USA's finanssystem er allerede dødt, men begravelsen har endnu ikke fundet sted. Der finder bankkrak sted i hobetal, og centralbankernes berømte værktøj viser sig virkningsløse, eller også gør de katastrofen endnu værre. Det er på allerhøjeste tid at gøre en ende på kasinoøkonomien og virkeliggøre et Grand Design for opbygningen af verdensøkonomien, og først og fremmest i Sydvestasien og Afrika! Og samarbejdet med Kina om den Nye Silkevej er den bedste tilgang til dette!

Download (PDF, Unknown)

En løsning på Wall Streets

panik – uden Obamas Verdenskrig

15. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den transatlantiske finansielle panik, der nu er ved at udvikle sig, er værre end den i 2008; den har bragt os helt ud på randen af et sammenbrud i økonomi og civilisation.

Selv om Wall Street insisterer voldsomt på, at »det kun er de europæiske banker«, så er dette en løgn, der afsløres af deres eget bjerg af dårlige værdipapirer, der løber op i billioner af dollar, og med deres derivater, der nu begynder at nedsmelte. Vi afventer det første krak af en storbank, måske så tidligt som i denne måned, eller i denne uge. Men den virkelige panik bliver det, der følger efter. En milliard dollar stor derivatmængde binder alle disse storbanker sammen, siden man afskaffede Glass-Steagall. De har allerede reduceret de transatlantiske og japanske økonomier til under nulvækst; deres kollaps vil tilintetgøre disse økonomier.

Vi kan redde USA fra bankerot og kollaps. Kongressen kan vedtage nødforholdsregler. Med en Glass/Steagall-reform kan Kongressen lukke Wall Street ned, og dernæst begynde at skabe statskreditter til investeringer i reel produktivitet i den amerikanske økonomi – for første gang i et halvt århundrede. Dette vil kræve en mission med en videnskabelig drivkraft, med et fuldt ud genoplivet amerikansk NASA-program, i samarbejde med især Kinas, Indiens og Ruslands rumprogrammer.

At redde USA fra bankerot vil kræve mere end Wall Streets betingelsesløse overgivelse; det vil også kræve, at Kongressen fjerner Barack Obama fra magten, eller også kunne Wall Streets panik ende med Obamas verdenskrig.

Vi står på randen af en invasion af Syrien fra tyrkisk-saudisk hold, der handler efter planer, som er lagt med Obamas

forsvarsminister Ashton Carter, og som direkte sætter en krig med Rusland på spil.

Dette træk, som nu kunne komme over os, giver ingen mening. Det er vanvittigt for et i stigende grad bankerot og miskrediteret Saudi Arabien, samt et allerede destabiliseret Tyrkiet, at iscenesætte en illegal invasion og sætte planeten på randen af verdenskrig. Den russiske præsident Putins intervention siden september 2015 skabte ikke alene alternativet til ISIS/al-Qaedas overtagelse af hele Syrien; dette alternativ har også succesfuldt bevæget krigen tæt på en våbenhvile.

Disse truende angribere er irrelevante. Krigsfaktoren er Obama, og de britiske bankierer og kongelige, der kontrollerer ham. Hvis Obama åbenlyst går ind for tyrkiske og saudiske skakbrikker, der truer med en krig, der kan ødelægge civilisationen, så kunne denne handling give bagslag i form af at forårsage hans fjernelse fra præsidentembedet ved at anvende det 25. forfatningstillæg.

Den større krigsfaktor er det nu hastigt fremadskridende kollaps af Europas og USA's banksystemer og økonomier. Virkeligheden er Wall Streets panik. Vi skal holde os til jobbet med at lukke det ned omgående. Hvis vi gør det, har vi – sammen med Rusland og dets allierede Kina – midlerne til at forhindre Obamas verdenskrig.

Billede: Han venter og håber på virkelig forandring. FDR-mindesmærke, Washington, D.C. Krediteret Norman Maddeaux.

(Skulpturen henviser til præsident Franklin Roosevelts ugentlige søndags-radioudsendelser, kaldet 'Fireside Chats', hvor han talte direkte til det amerikanske folk om den politik, han havde til hensigt at gennemføre.

Forslag til fordybelse: et udvalg af FDR's vigtigste 'Fireside

Chats' kan læses her:
[http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php -red.\)](http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php-red.)

BBC propaganda for 3. Verdenskrig trækker ild

13. februar 2016 – Gilbert Doctorow, europæisk koordinator for den nyligt genkonstituerede Amerikanske Komite for Øst-Vest Aftale, offentliggjorde en ødelæggende kritik i *Consortium News*, af BBC Two's nyligt viste udsendelse »Tredje Verdenskrig: I krigsrummet«. [<https://consortiumnews.com/2016/02/11/bbc-images-world-war-iii/>]

BBC Two er rettet mod et britisk publikum, men propagandafilmen havde global virkning og trak skarpe angreb fra russiske regeringsfolk, og endda fra de baltiske staters regeringer, hvor det fiktive scenario for en gradvis eskalering til en atomkrig ved et »uheld« var sat. TV-dokumentaren involverede virkelige, live britiske topmilitære og topdiplomatiske personer, der ikke arbejdede ud fra et manuskript, men udspillede krigsspillet – foran kameraerne.

Alt imens Doctorow trak en skillelinje mellem høgene og duerne i panelet, så er den ultimative essens den kendsgerning, at, fra start til slut, bliver Rusland dæmoniseret, de seneste års begivenheder i Ukraine og Georgien vises som russisk, imperialistisk aggression, og antagelsen er den, at Baltikum er næste mål for et russisk militærangreb.

Alt imens krigsspillet udfolder sig gennem successive eskaleringer, hvor Rusland ultimativt lancerer atomangreb på

USA og britiske mål (og de virkelige britiske strateger vedtager ikke at optrappe til et generelt, atomart Armageddon ved at lancere gengældelsesangreb mod Rusland), så handler det alt sammen om at forberede den britiske befolkning på en atomar konfrontation med Moskva. Og, som Doctorow påpeger, dette kommer i sammenhæng med den britiske premierminister David Camerons kamp for finansiering til at bevare og modernisere Storbritanniens Trident atombevåbnede ubåde.

Alt imens scenariet om et russisk træk ind i de baltiske stater på nuværende tidspunkt er absurd, så vender Doctorow tilbage til den virkelige verden med en advarsel: »Hvis opbygningen af NATO-tropper og ditto materiel langs med Ruslands vestlige grænser og i Det baltiske Hav fortsætter som projekteret i præsident Obamas seneste bevillinger til dette formål, kunne det meget vel give anledning til en russisk aktion.«

»I tilfælde heraf kunne konfrontationen skride direkte frem til rød lampe til de strategiske atomstyrker, uden nogen mellemliggende punktvisse varslinger, som denne film viser, meget lig det, der skete tilbage i 1962 under Cubakrisen.«

Foto: Et klip fra dokumentar-krigsspillet, vist på BBC Two, »World War Three: Inside the War Room«.

**General Kujat: 'Uden russerne
ingen fred';
Hvis Tyrkiet invaderer**

Syrien, har vi en nedsmeltning

15. februar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den forhenværende chef for NATO's Militærkomite (2002-05) og forhenværende stabschef for det tyske Bundeswehr (2000-02), talte igen den 14. feb. om behovet for at arbejde sammen med Rusland i Syrien for at afslutte krigen og således undgå en global konfrontation mellem NATO og Rusland. Søndag aften optrådte han på ARD-TV's Anne Will show, hvor han fortsatte sin helligelse til at fremprovokere en offentlig debat og sætte standarden for en strategisk evaluering.

Mod showets slutning gik Kujat imod de andre gæsters anti-russiske ytringer med et realitetschok. Han lagde ud med at sige, at vi burde behandle Medvedevs tale den 13. feb. ved München Sikkerhedskonferencen som »en appel« til os om at tale sammen. Vi havde skåret alle vore bånd til Rusland over, såsom suspenderingen af NATO-Rusland Rådet, »som er et særdeles fleksibelt instrument ... Vi kunne på fremragende vis bruge Militærkomiteen i et arrangement med lederen af den russiske generalstab til at aftale forholdsregler i Ukraine, der opbygger tillid til militæret. Det er ikke blevet brugt!«

Over for afbrydelser, der sagde, at »det er alt for simpelt« fra gæsten Martin Schulz, præsident for EU-parlamentet (Tysk, SPD), påpegede general Kujat konsekvenserne af ikke at gøre dette nu: »Den fare, som Syrien repræsenterer, er totalt undervurderet. Hvis Tyrkiet invaderer Syrien og render ind i russiske tropper, så står vi med et NATO-medlem i konflikt med Rusland. Vi er så alle i konflikt med Rusland ... Tyrkiet har igen og igen prøvet på at trække NATO ind i det, nøgleord Patriot-missiler, nøgleord AWACS. Jeg kan kun advare om, at man ser denne situation for at være så alvorlig, som den er, og lægger pres på vore allierede, og en af disse er Tyrkiet.« Tidligere i debatterne sagde han, at, hvis Tyrkiet invaderer,

»så ville det blive en atomar nedsmeltning«, og vi må holde os virkeligheden for øje. Han brugte termen super-GAU (tysk: Grösste Atom-Unfall; det største atomuheld), et udtryk, der refererer til en atomar nedsmeltning.

Som svar til en schweizisk journalist-gæst, der opfordrede til at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med missiler til at nedskyde russiske kampfly, benyttede general Kujat lejligheden til at påpege, at vi for to år siden lå i forhandlinger med Rusland om at afslutte krigen, men lige præcis denne »moderate opposition« standsede det ved at insistere på, at Assad måtte gå som en forudsætning. Resultatet? »I denne periode har vi fået titusinder af døde og millioner af flygtninge.« Han fortsatte, lad os ikke gentage denne fejltagelse. Vi har brug for tre skridt for en fredelig løsning: afslutte borgerkrigen, fordrive ISIS og en demokratisk, legitim, parlamentarisk regering i Syrien, »der skaber forudsætningerne for en form for Marshallplan til genopbygning af dette land.«

<http://daserste.ndr.de/annewill/videos/Bomben-und-Elend-in-Syrien-Laesst-sich-der-Krieg-stoppen,annewill4508.html>

Ruslands udenrigsminister Lavrov advarer, generel krig ville være USA's ansvar

14. februar 2016 – Under spørgsmål & svar-sessionen ved Sikkerhedskonferencen i München den 13. feb. udtalte den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at den amerikanske

udenrigsminister John Kerry, under sin forudgående tale i München, sagde, at militært samarbejde med Rusland er, hvad USA ønsker. Men, sagde Lavrov, han finder, at udtalelser, der kommer fra Ashton Carters Pentagon, modsiger ønsket om samarbejde. Lavrov nævnte USA's insisteren på at fortsætte sine egne militære handlinger i Syrien samtidig med, at det forlanger, at Rusland standser sin kampagne – til trods for, at begge kampagner har terrorgrupper som deres mål, rapporterede RT i dag.

Lørdag understregede Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München: »Nøglen til at afgøre både det humanitære problem og spørgsmålet om en våbenhvile er etablering af et dagligt, time-for-time samarbejde og ditto koordinering mellem det amerikanske militær, som leder af deres koalition, og Ruslands militær, eftersom vi [Rusland] arbejder i Syrien efter invitation fra den syriske regering.« Lavrov sagde, at samarbejde med den Russiske Føderation er vigtigt, eftersom Moskva »har en vis indflydelse i Damaskus«.

Lavrov sagde: »Diskussionen omkring våbenhvilen bevæger sig ud på et sidespor for at standse den russiske luftstyrkegruppering og rejser således mistanker og giver anledning til fortrydelige tanker omkring, hvad resultatet af alt arbejdet i München om [Støttegruppens kommunique] vedtaget den 12. februar har været.« »Hvis der ikke finder ærlige, daglige kontakter sted mellem militæret – i regionen, på ethvert andet, passende sted, hvorfra det er muligt klart at se, hvad der foregår på 'jorden', og hvorfra det ville være muligt at styre det, der foregår på 'jorden', så vil intet blive gennemført. Kontakter mellem militæret er fastlagt i denne erklæring [Gruppens kommunique]. Hvis USA 'bakker ud', påtager det sig et kolossalt ansvar«, sagde Lavrov.

»Det faktum, at diskussionen omkring denne våbenhvile er ved at glide over mod at prioritere standsningen af de russiske luftstyrkers operationer, får mig til kraftigt at mistænke, at vore anstrengelser for fred vil ende surt. Hvis militæret ikke

opretholder en ærlig, dag-til-dag kontakt, kan intet opnås«, sagde Lavrov. »Hvis amerikanerne forsøger at spole tilbage nu, ville ansvaret være deres«, tilføjede han, iflg. RT's rapport.

**Giv Schiller Partiet en
vælgererklæring
for at stille op på
landsplan!**

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg.

Send gerne en e-mail til:

info@schillerpartiet.dk

om, at du gerne vil give en vælgererklæring for at hjælpe Schiller Partiet til at kunne stille op til det næste folketingsvalg. Da det kræver cirka 20.000 vælgererklæringer for at kunne gøre det på landsplan, må du også meget gerne opfordre andre til at gøre det

samme.

I april vil du få en e-mail fra vælgererklæring.dk, der administreres af Social- og Indenrigsministeriet, efter at Schiller Partiets navn er blevet godkendt.

Fra vælgererklæring.dk:

Social- og Indenrigsministeriet har ansvar for vælgererklæring.dk, som er en løsning, der understøtter nye partiers indsamling af vælgererklæringer til at kunne opstille til enten folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg.

Hvis du ønsker at støtte et nyt partis opstilling til folketingsvalg eller Europa-Parlamentsvalg, skal du kontakte partiet.

Partiet skal bruge din e-mailadresse (eller CPR-nummer, hvis du ikke har en e-mailadresse). Du vil derefter få en e-mail, hvor du skal følge instruktionerne og følge linket i e-mailen videre til vælgererklæring.dk, hvor du logger på ved hjælp af NemLog-in og støtter partiet ved at afgive en vælgererklæring til dem online. Hvis du har givet partiet dit CPR-nummer, vil du modtage et brev med instruktioner.

**RADIO SCHILLER den 15.
februar 2016:**

Hvornår krakker den første storbank i Europa? Tyrkiet og Saudi Arabien på vej ind i Syrien? Gravitationsbølger

Med formand Tom Gillesberg

Interviews fra München: General Kujat, Ischinger og Medvedev: Vil USA og Rusland samarbejde; eller gå i krig over Syrien?

Wiesbaden, 12. februar 2016 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-05) og stabschef for Bundeswehr (2000-02), den tyske general Harald Kujat (pensioneret), gentog offentligt, hvad alle ved München Sikkerhedskonferencen den 12.-14. feb. ved: Rusland kan ikke ignoreres.

Som han i dag sagde til *Neue Passauer Presse*, der spurgte, om det var Putins plan, at operationerne omkring Aleppo skulle øge konflikten i Syrien: »Nej. Rusland går frem efter en

strategisk plan. Putins mål er at støtte de syriske tropper i deres offensiv i Islamisk Stats områder. Hidtil har Aleppo været et punkt, der blokerede for dette mål, idet byen har været kontrolleret af den syriske opposition. Man bør ikke glemme, at Rusland har foreslået en våbenhvile med start 1. marts. Dette er en chance.«

På spørgsmålet, »Argumenterer De for samarbejde med russerne?« svarede han: »For det første har russerne med deres militære intervention gjort fredsprocessen mulig. Frem til september 2015 befandt vi os i et totalt dødvande. Hverken amerikanerne eller europæerne havde en strategi for et fredeligt Syrien, og de var heller ikke rede til at blive massivt engageret. Vi må give denne proces en chance. Før den russiske intervention var situationen denne: Den syriske hær stod på randen af kollaps. Jeg ville kun have givet dem nogle få ugers eksistens tilbage. Men så ville Syrien være kollapsede, og IS ville have overtaget landet. Det næste mål ville have været Libanon – og derefter Israel. Det ville have haft vidtgående konsekvenser for os.«

Samtidig med, at Kujat blev interviewet i går, gav også formanden for München Sikkerhedskonferencen, Wolfgang Ischinger, et interview i går aftes, til ZDF-TV's aggressive nyhedsvært Klaus Kleber – dette efter, at det forlød, at den russiske premierminister Dmitry Medvedev gav interview til *Handelsblatts* globale udgave, hvor han advarede om, at udenlandske troppedeployeringer i Syrien ville udløse en permanent Tredje Verdenskrig.

Først gav Ischinger udtryk for Medvedevs ønske om, at alle skulle sætte sig ved forhandlingsbordet, men så kom Ischinger pludselig med, at russerne også måtte standse deres offensiv. ZDF's Kleber spurgte dernæst, men hvis russerne ikke standser, og Vesten massivt øger sin støtte til oprørerne, »Vil dette simpelt hen ikke betyde mere krig?« Ischinger svarede, at det ikke ville være godt, men hvis der ikke sker noget i denne weekend, her, så »må Obama og Putin tale med hinanden for at komme sammen ved et topmøde, hvor de indgår en overordnet,

strategisk aftale. Dette kan kun forhandles igennem af lederne af disse to magter. Det kan udenrigsministre ikke gøre; der jo i alle tilfælde er underlagt ordrer, især i USA's og Ruslands tilfælde. Dernæst mener jeg, at vi må have et topmøde af den art, som blev afholdt for 30 år siden mellem Ronald Reagan og Mikhail Gorbachov.«

Kleber, der skiftede emne, spurgte, Vesten kaster også bomber; findes der »onde russiske bomber og gode vestlige bomber?« Ischinger svarede, at, i en ideel situation, burde de to magter ikke blot have en fælles, strategisk løsning, men også, at de udefra kommende magter, der var involveret i Syrien, burde »sætte deres militære enheder, så at sige, under fælles militærkommando«.

NATO's Stoltenberg angriber Rusland ved München Sikkerhedskonference; Ruslands Medvedev: daglig amerikansk-russisk dialog nødvendig for at standse ny kold krig

13. februar 2016 – I en tale, der var fjendtlighedsindret over for Rusland, helligede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hele sin korte tale ved Sikkerhedskonferencen i München til at

angribe Rusland. Idet han hurtigt afviste truslen fra ISIL, sagde Stoltenberg i begyndelsen, »Vi har set et mere selvhævdende Rusland. Et Rusland, der destabiliserer den europæiske sikkerhedsorden.«

Idet han hyklerisk talte om at forhindre krig og om nødvendigheden af at åbne op for en dialog, meddelte han endda, at han havde talt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af München, »for at udforske muligheden for at sammenkalde et møde i NATO-Rusland Rådet«. Men dernæst understregede Stoltenberg, »Politisk engagement betyder ikke en tilbagevenden til sædvanlige gøremål. Vi befinder os i en ny virkelighed mht. Rusland.«

Han pralede med den internationale enhed omkring sanktionerne, suspenderingen af Rusland fra G-8 og »voksende støtte til vore partnere i øst« som respons til »Ruslands handlinger i Ukraine«.

»Og NATO er i gang med den største styrkelse af vores kollektive forsvar i årtier«, sagde han, »for at sende et magtfuldt signal for at afskrække enhver aggression eller intimidering«, sagde han.

Denne »multinationale«, »fremskudte tilstedeværelse« i Øst er »for at gøre det klart, at et angreb på én allieret ikke kun vil blive besvaret af nationale styrker, men af styrker fra hele Alliancen.«

Den russiske premierminister Dmitry Medvedev, der talte hurtigt efter Stoltenberg, bemærkede NATO-chefens fjendtlighed. (Se nedefor)

Medvedev: Amerikansk-russisk dialog er nødvendig hver dag for at standse en krise som den Kolde Krig i 1962

13. februar 2016 – Den russiske premierminister Dmitry

Medvedev sagde i dag, under den årlige Sikkerhedskonference i München, til USA, NATO og Europa, at de skulle stoppe deres krigspropaganda imod Rusland, fordi det kun reflekterer en farlig, ny kold krig.

»Vi mener, at NATO's politik imod Rusland stadig er fjendtlig og generelt set forstokket«, sagde premierministeren. »For at sige det ligeud, så er vi hastigt i færd med at glide ind i en periode med en ny, kold krig. Rusland er blevet fremstillet som så godt som den største trussel mod NATO, eller mod Europa, Amerika og andre lande (hvilket hr. Stoltenberg netop havde demonstreret). De viser skræmmende film om Rusland, der starter en atomkrig. Jeg er undertiden forvirret: er dette 2016, eller 1962? (Parentes tilføjet).

For at gøre det fuldstændig klart, at en sådan propaganda kunne føre til et atomopgør, nævnte Medvedev udtrykkeligt missilkrisen på Cuba. Men, understregede han, forskellen dengang var, at en dialog forhindrede en »atomar apokalypse«.

»Jeg vil gerne citere John F. Kennedy, der brugte meget enkle, men passende ord, 'Indenrigspolitik kan kun besejre os; udenrigspolitik kan dræbe os'«, sagde han. »I begyndelsen af 1960'erne stod verden ved indgangen til en atomar apokalypse, men de to rivalerende magter fandt modet til at indrømme, at ingen politisk konfrontation var tabet af menneskeliv værd.«

Men, med dagligt samarbejde mellem USA og Rusland, sagde han, »og jeg mener dagligt – hver dag«, kan krig undgås.

»Næsten hver dag henviser man til os som den mest forfærdelige trussel mod NATO som helhed eller mod Europa, Amerika og andre lande specifikt«, sagde Medvedev, [men] »vi er blevet klogere ... Og vi er ikke splittet af ideologiske fantomer og stereotyper. Jeg mener, at de udfordringer, som vi i dag står overfor, ikke vil føre til konflikt, men snarere vil opmuntre os til at komme sammen i en fair og ligeværdig forening, der vil gøre det muligt for os at bevare freden i de næste 70 år,

mindst.«

Han lagde ikke fingrene imellem mht. Syrien. »Terrorisme er en udfordring for hele civilisationen: vi må ikke opdele terrorister i venner, fjender, ekstremister eller 'moderater'. ... Jeg tror, at Daesh [arabisk for ISIS] bør være taknemlige over for mine kolleger, visse vestlige ledere, der umuliggjorde et sådant samarbejde« mellem Rusland og Vesten, sagde Medvedev.

»Det er vigtigt at bevare en forenet, syrisk stat og forhindre, at den falder fra hinanden i religions-baserede fragmenter. Verden har ikke råd til endnu et Libyen, Yemen eller Afghanistan.«

I disse dage træffes der skæbnesvangre beslutninger

11. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – De store strateger, såsom William Shakespeare, om hvem Lyndon LaRouche gennemførte skelsættende studier i januar 2014, forstod, at det nye gennembrud, der var nødvendigt for menneskehedens overlevelse, krævede, og man begav sig ud på veje, hvor intet menneske før havde gået; ja, på veje, hvis blotte eksistens ingen hidtil havde anet. Det var, hvad Douglas MacArthur gjorde i Stillehavskrigen under Anden Verdenskrig: han udtænkte en helt ny dimension for handling, ingen før havde forestillet sig, og som hidtil ikke havde været mulig, og som gav hans underlegne styrker mulighed for hele tiden at overvinde overlegne styrker.

Dette ændrede historien for altid, men det var kun et enkelt af flere sådanne gennembrud, som MacArthur skabte. Det samme

er sandt for Lyndon LaRouche.

I hvert enkelt tilfælde gjaldt de beslutninger, de traf, ikke kun for en dag eller et år, men for hele fremtiden. I denne henseende var de alle et ekko af Prometheus' skæbnesvangre beslutning, der blev taget én gang for alle tider, længe før historisk tid. Den gik ud på, at han ville skærme menneskeheden mod at lide udslettelsens skæbne, som Zeus havde dekretet for vores art. Lige som præsident John F. Kennedys beslutning, der blev annonceret for Kongressen den 25. maj 1961:

»Det er min overbevisning, at denne nation bør forpligte sig til, før dette årti rinder ud, at opfylde det mål at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.«

I dag må vi atter træffe en sådan beslutning; det er denne **kamp, som anføres af LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas.**

I sit **webcast mandag, den 8. februar med LaRouchePAC Policy Committee** sammenlignede LaRouche USA's intellektuelle anskuelse i dag med Det romerske Imperiums nedgang og fald og omtalte Det britiske Imperiums indtrængen lige fra USA's første begyndelse:

»Det skete omgående, i og med USA's begyndelse som en nation. Ødelæggelsen var massiv: de fleste af USA's præsidenter var i realiteten fjender af USA; det var de fleste af dem! Og det er derfor, problemet bliver ved med at dukke op. Og fortsat gør det: Dette er Det romerske Imperium, modellen for Det romerske Imperium.

Nu har man den eurasiske model, Kinas genoplivning; og det, som Putin på sin side har gjort. Denne ting inspirerede ham. Husk, som jeg har nævnt ved et par lejligheder, så kom Putins familie fra et område, der var en koncentration af død, på grund af de kampe, der fandt sted dér. Og Putin er lykkedes med at være en faktor, der har skabt en styrkelse af både Kina

og Rusland, for at redde Rusland. Og hvad implikationerne er; det, jeg har set i de områder, hvor jeg tidligere har befundet mig, I ved, Indien osv., områder, hvor jeg arbejdede.

Det, vi ser, er, at dette område, dette eurasiske område i sig har elementer, der danner grundlag for at skabe eller genskabe et nyt system for menneskeheden. Og hvad resultatet vil blive, de karakteristika, der er indbygget i denne ting, denne karakteristika er rumprogrammet.

Hvad mener vi med rumprogrammet? Jamen, det er ikke rumprogrammet sådan, som tåben tænker på rumprogrammet, men det er derimod rumprogrammet som en refleksion af, at menneskeheden er ved at opnå forstand på den virkelighed, at menneskeheden på Jorden ikke er den magt, der hersker over Jorden; men snarere, at der findes en magt ud over dette, der kontrollerer realiseringen af rummet, og det betyder, at mennesket er et væsen, der lever i rummet. Og det er i dette område, dette domæne, og dette domænes aktiviteter og udvikling, at menneskehedens fremtid ligger.

Det vigtige her er lige at tage et lille, kort trip og tænke over det. Hvad betyder dette? Og det her med Månen lige nu, det nye Måneprojekt, er sandsynligvis nøglen til at bringe denne idé til ikke alene det, der foregår i Kina netop nu, men hvad det betyder for hele den menneskelige art. Men vi har kurs mod en ændring af, hvad der har været karakteristisk for vores art, fra det, der har været traditionelt og til det, der nu vil vokse frem, fra denne nye forandring.

Ideen er derfor, hvis man vil gøre noget godt, så se på dette. Spørg ikke, hvad en eller anden siger, 'jamen, jeg tror, det er dette; jeg tror, det er hint '. Det duer ikke! Problemet er, at menneskeheden har været en fiasko, men hvorfor har menneskeheden været en fiasko? Ikke på grund af menneskehedens iboende natur, men på grund af dens fordærvelse.«

I andre diskussioner i løbet af de seneste dage har LaRouche

påpeget sine kontroversielle studier af Shakespeare i 2014, som der netop henvistes til, hvor han fastslog den pointe, blandt andre, at den stort set universelle opfattelse af menneskets historie er et falsum. At historien i realiteten består af disse former for dristige, hidtil ukendte opdagelser, som vi netop har diskuteret ovenfor. Disse opdagelser udgør menneskets natur. Se på den fremragende og radikale opfindelse af fysisk rum-tid, der går i en bue fra Kepler til Leibniz, via Gauss og dernæst til Planck og Einstein.

LaRouches webcast fra 8. februar indeholdt flere forskellige, konvergerende tankerækker, der alle lå på linje med det presserende behov for handling. Her følger konklusionen på en af disse tankerækker:

»Så spørgsmålet om kreativitet betyder, at hele systemet med Solsystemet og videre endnu grundlæggende set beherskes af disse begivenheder, de samme begivenheder, som er de begivenheder, der karakteriseres af systemet som helhed. Det er der! Spørgsmålet er, hvad ønsker man? Man ønsker at skabe mennesker, der er kreative, skabende. Man ønsker at kunne skabe spædbørn, der selv er skabende på en original måde. Man ser dette: Einstein var f.eks. et godt eksempel på dette. Hvis man tager det, vi ved om hans historie, at menneskelig kreativitet er en enestående ting; det er det, der i realiteten bør dominere og kontrollere menneskeheds historie.«

Titelbillede: Prometheus bringer ilden til menneskene, oliemaleri af Heinrich von Füger, 1817.

»Vi må lancere et »Manhattan-projekt« i Europa for Klassisk Musik«. Schiller Institutet afholder musik-seminar i Wiesbaden, Tyskland

For at skabe en ny renæssance, må vi gå tilbage i tiden for at finde fortidens største mesterværker og forsøge at se dybt ind i deres skaberes intellekt for at opdage de principper, der medgik til mesterværkernes skabelse. Vi må se tilbage for at se fremad. Med det formål at skabe en ny renæssance, må vi ikke alene stræbe efter at genskabe store mesterværker gennem at fuldkommengøre opførelsen af fortidens store, klassiske musik, men vi må også stræbe efter at bruge opdagelsen af de principper, der kan gøre det muligt for os at fortsætte traditionen efter især sådanne komponister som Bach, Händel, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms.

Download (PDF, Unknown)

Link to the english version on The Schiller Institute's homepage in the U.S.

Titelbillede: Johan Sebastian Bach

Vi må genoptage denne søgen efter menneskets rolle i universet, og skabe fremtidige generationer af genier

Så her står vi. Husk på billedet af John og Robert Kennedy; og husk, at vi atter kan genoptage denne søgen efter menneskets rolle i universet, og skabe fremtidige generationer af genier. For det er menneskehedens natur; og det er en synd, hver gang, et barn nægtes evnen til at blive et sådant geni, som gør en opdagelse, der har indflydelse på hele menneskeheden.

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Neil Armstrong, første mand på Månen, 1930-2012.

Om Gottfried Wilhelm Leibniz; Grundlaget for økonomi er, hvilket menneskesyn, du har!

Lyndon LaRouche har været meget udtrykkelig omkring det faktum, at vi ikke blot taler om praktiske »vi fikser det«-tiltag, som vil gøre det muligt for os at redde

civilisationen, men at det, der er behov for, er et radikalt skifte i de mest aksiomatisk fundamentale principper, på hvilke det menneskelige samfunds adfærd i dag er baseret. Dette er noget, som Helga Zepp-LaRouche måske bedst har udtrykt som et nyt paradigme for menneskeheden. Det er det, som Kinas præsident Xi Jinping har kaldt en win-win-strategi, på hvilken hele ideen om den Nye Silkevej er baseret. Og det er ligeledes det samme, som dr. Martin Luther King stillede krav om i denne tale, jeg tidligere har henvist til, i Riverside Church, da han sagde, det valg, civilisationen i dag konfronteres med, er valget mellem ikkevoldelig sam-eksistens modsat voldelig sam-udslettelse.

Fra webcast den 15. januar 2016, fremlæggelse ved Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 12. februar 2016: Genopliv USA's rumprogram! Genopliv en vision for fremtiden!

*Dette fredags-webcast vil fokusere på LaRouches
nødmobilisering for at genoprette det amerikanske rumprogram
og gøre Barack Obamas ødelæggelse af rumprogrammet til det*

mest fremtrædende tema i spørgsmålet om nødvendigheden af at stille ham for en rigsret som præsident for USA. Engelsk udskrift.

This Friday's LaRouchePAC webcast will focus on LaRouche's emergency mobilization to restore the American space program and make its destruction by Barack Obama the most prominent feature of his necessary impeachment as President of the United States.

Transcript-MATTHEW OGDEN: Good evening! My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly Friday evening broadcast, here, from larouchepac.com. This is our webcast for February 12, 2016. Today is Abraham Lincoln's birthday. I'm joined in the studio today by Jeffrey Steinberg from *Executive Intelligence Review* magazine, as well as Megan Beets and Ben Deniston from the LaRouche PAC science team. I'm also joined, via video, by a special guest again this week – Kesha Rogers, joining us from Houston, Texas.

We have all just come from a discussion that we had with both Mr. LaRouche and Mrs. Helga Zepp-LaRouche. I think the content of the presentation that you'll hear tonight is directly informed by the tenor of that discussion. It's very clear that there are immediate problems, an immediate crisis, which must be addressed and must be resolved, that are right in front of us as we speak. However, that will be the subject of the answer to our institutional question, which we have decided to leave to the end of tonight's broadcast.

To begin with, we have the responsibility to take a step back and look at the much bigger picture. We have a responsibility of leadership, as an organization, and as a movement which involves the viewers of this webcast tonight. That responsibility of leadership requires us to go far beyond these immediate challenges, to look into the future, and to imagine what mankind can be, what mankind must be, and to take the necessary action to bring that future into being.

The recent attention to the incomparable genius of Albert Einstein that has been forced upon us by a very interesting outcome of an experimental investigation that has just had results that were reported yesterday, forces us to consider, however, not just the outcome of that experiment, but forces us to consider what mankind as a species is capable of, and what the identity of mankind as a species must become in a self-conscious way.

This is something that we're going to take up in much more detail a little bit later in the broadcast tonight, but what we begin to consider, is that the space program as we knew it from President John F. Kennedy and others, is the necessary ingredient of a mission of any civilization which is worthy of representing mankind as a species on this planet. Mankind must not be a creature of the Earth. Man is not an Earthling. Mankind must be a creature of the stars! He must learn, both physically and mentally, how to navigate that wide ocean which is outer space. He must come to know what he does not know. He must come to understand the inner workings of the galaxy which he is an integral part of, and also other galactic systems. And, he must come to know his role as a species within that complex of galactic systems which comprise the Universe as we know it today.

In doing so, man affirms his nature as a species completely unique from all other species. Mr. LaRouche was emphatic that the insights of Vladimir Vernadsky and his understanding of the noösphere, and the uniqueness of the human mind and the human species as a whole, setting mankind apart from the animals, is something which very few people understand today, but was a very crucial investigation into the nature of the human race. Coincidentally, Vladimir Vernadsky and Albert Einstein were direct contemporaries.

We made great leaps, giant leaps, in this direction of man as a galactic species, not an earthbound species, with our landing of men on the Moon during the Apollo project of the

1960s and 1970s, and other great accomplishments of that era. To a certain extent, the legacy of that era has continued along certain trajectories. But since that time, when the mission of man leaving this planet was a professed mission of the United States government itself under the figure of John F. Kennedy, since that time, our progress in that direction has been moving backwards, compared to where we should have been, where we should have come by now, had we continued that directionality, and especially compared to what other countries, most notably China, have now accomplished and are committed to accomplishing further in the very near future ahead.

As President John F. Kennedy was wont to say in several speeches that he made, where he quoted Scripture: "Where there is no vision, the people perish." And that is absolutely true today. That is what the last 50 years of a "backwards progress" has brought us, as an American people – as we've presented repeatedly over the past several weeks in this webcast – and as a trans-Atlantic system, where face an absolutely dire crisis – economic, social, and military crisis today.

Our job here this evening, is to take the necessary steps to restoring that vision, and there's nobody more qualified to that, in my opinion, than my good friend Kesha Rogers. Following the remarks that Kesha makes, we will have follow-up remarks from Megan Beets, who will elaborate much more on what China is doing in their ambitious space program and where that's come from in the recent years, and where that's going towards. Ben Deniston will follow up immediately after her, to elaborate a little bit more of what the necessary *insight* into the genius of Albert Einstein and Vladimir Vernadsky must be, from the perspective of this recent experiment that affirmed many of Einstein's hypotheses that he made nearly a century ago.

For those of you who may not know, or may need to be reminded,

Kesha Rogers was the Democratic nominee for Congress in Texas's 22nd District *two years in a row* – the 2010 elections and the elections in 2012, which, I'm sure, was a real thorn in the side of the political hacks in that area. She established her campaign based on the idea that we must revive NASA, restore NASA, despite the attempts by the Obama administration to destroy what NASA was committed to doing.

In 2014, Kesha expanded on her successes as an electoral candidate in the previous two elections, and declared a state-wide race for United States Senate, which, despite the fact that she was massively outspent by the Democratic Party establishment and by their chosen candidate, she came so close in the preliminary primary elections, that she forced those primaries into a runoff election, and received not just national prominence, but international prominence as a very significant political figure.

So, without more said about Kesha's unique role in this mission to restore the vision to the American people, I'd like to introduce to you, Kesha Rogers.

KESHA ROGERS: Thank you, Matthew! Well, I think what you've laid out, and also in the discussions we had from Mr. LaRouche, one thing that's important to point out is, this is the level of discussion which is absolutely critical to revive the educational and human commitment that has been lost in our society. The real question is, when we're dealing with the space program – and this is what's not being discussed in any of the political debates or amongst the space community itself – is this question of what is the nature of man; what is the responsibility to the understanding of the mind of man as different from any other species, animal species, out there.

I've gone to a number of events in the NASA community with certain representatives of the space community. You have this discussion where people want to talk about innovation or something of that nature; but what's missing right now, is

that there's no real discussion on the principle of true discovery, on the principle of true creativity. If you're going to get back to the foundation of what our space program truly represents, then that has to be the focal point of what is understood and what we're fighting for. Looking at the space program, one of the things that is extremely important right now, is that what has been a dividing line, is this very question of what is the nature of man. It's not about money, or it's not about what projects are more reasonable or will actually work better; but more so it is what is the destiny of mankind to discover and to do what has never been done before.

I love the remarks from Mike Griffin, former NASA Administrator, who I believe made them in 2006, working under the [George W.] Bush Administration, who demonstrated the idea that mankind has always committed itself to doing that which is going to leave something behind for the children, grandchildren, next generations – the building of great cathedrals. We think about Brunelleschi or Charlemagne, those individuals who played a significant role in creating something that they weren't going to be able to see themselves, that they may not be able to participate in; but knew that their responsibility was to actually create for the future. I think that's the ultimate question right now. What has been done in the progress of the society of mankind has been with the intention of creating for the future.

When you take the conception of the future out, and that human beings have no ability to actually determine or act upon that future, that was the understanding of the fight between Zeus and Prometheus, [where] Prometheus had a higher conception that mankind can know, and not only know, can actually act on and create the future.

How do we do this? We do this through the basis of discovery. We do this through the basis of understanding that human beings don't have to live like their fathers and grandfathers before them, like the beavers, before them. We can create new

discoveries! And that's what we're finding and which has been essential in understanding what the space program brings us, and the understanding of the new principles that were put forth in development of what you see in terms of the beautiful ideas that foster the creation of such wonderful and beautiful cathedrals; that mankind not only just enjoys, in terms of aesthetic beauty, but also which has created the ability for a mastery of science that had never been known before.

That's what the space program represents! The same idea is actually recognized, when you look at music, what great Classical composition truly represents. The fostering of our society has been, always, to take the discoveries of mankind to the next level, to a higher conception, to a higher principle of mankind. The space program represents not just a program itself, but is what is the destiny of mankind.

I want to reiterate the beautiful example, again, of Krafft-Ehrlicke, because I think this gets at the truly beautiful and fundamental idea of that conception, as to why we have to have a space program. It is only for those very reasons, on the conception of what is the destiny of mankind, what is our responsibility. This is what we should be addressing in our education systems; that, as [krafft-]Ehrlicke explained, "The concept of space travel carries with it enormous impact, because it challenges man on practically all fronts of his physical and spiritual existence. The idea of traveling to other celestial bodies reflects the highest degree, the independence and agility of the human mind. It lends ultimate dignity to man's technical and scientific endeavors. Above all, it touches on the philosophy of his very existence."

And what we have to address in terms of looking at what has been lost in the space program, is that very conception of touching on that which is human. And identifying that which only mankind has the ability, based on our creative powers based on the image of the Creator, to be able to actually participate in. And we have taken that away. We've taken it

away through the actions of the last two administrations through a policy of capitulation to Wall Street and a bankrupt financial system. The idea that our mission, as China has clearly set forward, and the paradox in that is the fact that we have been denied access through the insanity of certain Congress members and people who have taken away the collaboration, for human beings to collaborate on discoveries that are going to impact all of mankind. By denying the access of NASA per se to work with China, this was known as a clear understanding that nations had to work together if we were going to actually address the problems on Earth facing mankind, that were going to be addressed through discoveries that were going to benefit all mankind.

So that's what we have to address right now. Can we get back to that understanding once again? What is going to be our direction? What type of future are we going to see – are we going to create, I should say, on the progress of where society and civilization are going. And I think what we are seeing coming down the pike in terms of a continued escalation toward war and chaos, we have a clear dividing line in front of us. And this is extremely important that the space program has – what it represents gives us a commitment again toward restoring a new direction for mankind. And doing what it is that is our responsibility and intention to do.

OGDEN: Thank you, Kesha. Now let me ask Megan Beets to come to the podium.

MEGAN BEETS: So Kesha referenced German space pioneer Krafft-Ehrlicke. I'd like to reference another German space pioneer, who lived at the beginning of the 1600s – Johannes Kepler. And Kepler also identified the Moon as a very unique place, and a unique destination for mankind. In 1608, he authored a really beautiful, fanciful document called "The Dream"; in which he imagined a journey to the Moon, and described and unfolded in his imagination what astronomical observation would be like from the vantage point of the Moon. Taking man off of Earth,

taking man's mind off of Earth and reconstructing the structure of the Solar System as seen from the vantage point of the Moon.

Now, very interestingly, he also discussed and imagined what the unique differences might be between the near side of the Moon – which we see every night when we look up into the sky and see the Moon – and what the differences would be with the far side of the Moon, and what those unique characteristics might be.

Now, 400 years after Kepler wrote this, man for the first time is finally planning to land on that far side of the Moon. Just a little over two years from today, China plans to send its Chang'e 4 lunar mission to go to the Moon, and for the first time in mankind's history, to perform a soft landing on the far side of the Moon. The far side of the Moon is a very unique place; it's unique in terms of the Moon itself. It presents geological characteristics which we believe to be quite different from the near side. It presents resources such as Helium-3, which might be in higher quantities than on the near side of the Moon. But it's also a very unique vantage point in terms of the Solar System itself; allowing us to perform astronomical observations in wavelengths which we just simply can't see from anyplace near Earth or Earth's orbit.

So, as Kepler foresaw in a sense, the far side of the Moon is a beginning point for us to begin to exercise our creative play; and to begin to peer out into the Solar System and the galaxy beyond and reconsider the processes of that Solar System as something that might be different than anything we've known before. So this landing on the far side of the Moon will come precisely one year after China does something else; which is sending their Chang'e 5 mission as a sample return mission, to land on the surface of the Moon, sample lunar material, rendezvous with an orbiter, and send this lunar sample back to Earth. This is the first time this has occurred in over 40 years, and using entirely new and different

technology. Now that 2017 sample return mission is coming roughly after three years after something which happened just one year ago; which was China's Chang'e5T – for test – mission. Which sent an orbiter to the Moon which went around the back side of the Moon, sent back some beautiful images from its orbit around the Moon; sent a capsule from lunar orbit back to Earth orbit, which was able to make a successful re-entry onto Earth and be recovered by Chinese space scientists. Again, this is the first time anything like this has happened in over 40 years.

Now, an important element for China's space program is its quest for a very rare isotope for helium. Helium-3, which, as has been said by the father of the Chinese lunar program, Ouyang Ziyuan, is a unique fusion fuel which could power the Earth as far into the future as we could think. This is a fusion fuel which is very, very rare on Earth; but which exists in abundance on the Moon. Another promise of the Moon drawing mankind in to a higher level of power and a higher level of existence.

Those are the very recent and also immediate future plans and accomplishments of China in space. Going back to 2007, just prior to the launch of the very first phase of their lunar program, the Chang'e 1, China's newspaper interviewed 10,000 Chinese youth. And of those 10,000 young Chinese, 99% were following the developments of the lunar mission; another 90% believed that they one day would travel to the Moon. This remarkable progress of China in their Moon program has been complemented by a very robust, in terms of the success of the accomplishments, manned space program – the Shenzhou program; which began in 1992, and is coupled with the Tiangong program, the space station program. So, it was in 2003 that China put its first man into space. It was five years after that that China put the first man into space to perform the first space walk of China; which was beamed back down to Earth in a live broadcast. In 2012, China sent a Shenzhou mission up into

space to rendezvous and dock with the first component of their space station; the Tiangong I. The crew rendezvoused with the space station, opened the portal and entered the space station to beam photographs and video back down to Earth. Only one year after that, the next Shenzhou mission rendezvoused with the same component of the space station; the astronauts entered the space station, and one of the astronauts taught a simple physics class, performing simple physics experiments live to 60 million Chinese students in classrooms on Earth.

This year, 2016, the second phase of the space station, the Tiangong 2, will be sent up; shortly followed by the next manned mission to rendezvous with the space capsule. Now this is progress towards a full-size space station, which is expected to be launched in the early 2020s; which will permit long-term habitation and scientific work in space. Which is expected to be completed roughly at the same time as the International Space Station is decommissioned.

So, that's a very brief overview, but I want to make two points on this. Number one, the entire Chang'e lunar exploration program and the manned space program, including the space station, is vectored toward establishing mankind on the Moon; not simply a mission to plant a flag and go home. The idea of China is to begin folding the Moon into mankind's sphere of influence; fold the Moon into the noösphere in the sense of Vladimir Vernadsky. But also, to allow the Moon to transform mankind; to allow the discoveries that we make and the secrets of the Moon to change and upgrade man's power in and over the universe. They also plan to use the Moon, very clearly, as a launch pad, a base for further expansion into deep space.

The second point to be made is, that while this progress is being made by China, these missions are being launched by China, this is an international program. This is not for the Chinese; and they've been very clear about that. China has nearly 100 agreements for space cooperation with over two

dozen countries, which is part and parcel of their win-win cooperation vision for collaboration among all mankind.

Having said all of this, I think it's important to back up and look down on the whole thing. It's not the specifics of what China is doing here which are really the most important thing. What is important is the modality which China has committed itself to. The fact that the minds and the lives of the Chinese people are being engaged in the kind of creative play which we see in the manned space program, and the joy in the accomplishments of that. In the space station program. In their plans for the exploration of Mars and further out into deep space. And especially in their lunar program. This kind of creative play and progress is moving mankind as a species closer to what the German space pioneer Krafft-Ehrlicke called not homo sapiens, but "homo extraterrestris". Mankind becoming a new species which is not based on Earth, but which is based in the Solar System as a whole. It's in that sense that China today, with their commitment to their space program, with their commitment to involving people around the world to participate in these kinds of accomplishments. It is in this sense that China today is leading the cause of humanity.

BENJAMIN DENISTON: Thanks, Megan and Kesha. Maybe just to pick up off directly what we were just presented with China's focus, I just wanted to highlight some of what Mr. LaRouche was emphasizing today on the importance of this for uplifting mankind to a new level. And as we discussed last week, we have some very important elements with the lunar far side, which Megan referenced. This is a unique capability mankind will have when accessing the far side of the Moon, to give us a completely new perspective on the universe. But I want to just – coming off of Mr. LaRouche's emphasis earlier today, and what Kesha was just bringing up, I want to emphasize that this is not just the ability to discover the currently unseen. We'll see new things, but the point is, this will give us the ability to discover what is currently unknown. What does that

mean? What does the unknown mean? This requires a fundamental return to real science, is what Mr. LaRouche was emphasizing earlier today. A real, true scientific conception of mankind as a creative force in collaboration with a creative universe. And today, as was mentioned, we have the excellent standard of Einstein brought to us again today, with the confirmation of something he had forecast a century ago; which was the existence of so-called "gravitational waves", or waves in the space-time characteristics of the universe. This is getting all kinds of media headlines, media attention, coverage all over the place. I think it's a pretty remarkable thing to reflect upon; just the very conception of waves, changes in the structure of the very space-time fabric of the universe; which Einstein had forecast, and expected to be there. And we're finally with our technology, catching up to where Einstein had said we would be, over a century earlier; confirming what he had expected with his conception of gravity.

You can read plenty of media coverage about this particular confirmation of Einstein all over the place now. But take a look at Einstein himself; look at Einstein's conception of gravity as a curved space-time. And Einstein, as a scientific thinker coming out of very specific scientific tradition, explicitly referencing back to the work of Riemann and Gauss. Riemann, somebody who overturned the entire chessboard of science, so to speak, with his calling for the ending of a priori notions of science, of geometry. Including conceptions about space and time, for example, which Einstein demonstrated. You see a direct reflection of orientation of this in Riemann's work, in Gauss' work earlier, who Riemann picked up on.

Look at this another way; what were they overturning? They were saying science, the process of mankind's understanding of the relation of the universe, that must completely rid itself of these a priori notions about space, time, geometry, or what

became even worse, the mathematical approach pushed by Russell and his followers. That science must rid itself of these a priori conceptions. The kind of a priori sense perception, that type of a priori geometry of absolute space, absolute time, for example; which are really just a reflection of a sense perceptual reflection of the universe. That real science must rid itself of these conceptions.

What does that leave us with? If we are not going to base, premise science on these a priori notions – or I would say, sense perceptual notions, or you could maybe even say a kind of an animalistic notion, a biological notion of your interaction with the universe. Then what's the basis, what's the substance of mankind's ability to have science, to change his relationship with the fundamental nature of the universe? It's in human creativity; the human mind. The process of human discovery, is the substance of the ability of mankind to change his relationship to the universe; become a more powerful creative force in the universe. And that's what's primary; human creative thought is what tells something about the fundamental nature of the universe, because that's the basis of the ability of mankind to come into a higher degree of coherence with the fundamental organizing principles of that universe. That it doesn't come from sense perception; it doesn't come from sense perceptual notions. It comes from a specific quality of the human mind, which we can define as human creativity; which is a non-logical, non-deductive process, a uniquely creative process which can't be explained away as a phenomenon of something else. It's its own capability, that Einstein knew; that Riemann knew. That this competent true current of scientific thought has been premised on the knowledge, the recognition, that this is the basis of science; this is the basis of our ability to understand the nature of the universe. This is the basis of the nature of the universe itself, if you invert it and understand it that way; that human creative thought is the key issue. Which means that mankind is a creative force in a creative universe. We're in a

very real scientific sense, a co-creator in a process of creation.

And I think it's worth just highlighting another of Einstein's insights into this reality of the true nature of science, the true nature of mankind. Interestingly, this takes us away from the very large, as Riemann had discussed, into the very small. And if you look at Einstein's work on the very small, on the nature of atomic processes, sub-atomic processes; the activity in the very, very small, so-called quantum processes. And this was, as most people are familiar, this was the subject of a major scientific debate and fight at the time about what is the nature of causality? What is happening on these very small quantum scales? And Einstein was adamantly fighting against this hardcore reductionist approach that tried to just say everything on this level is purely statistical; there's no cause that can be known, it's just a statistical random process with no causality and no ability to know causality.

And people are probably more familiar with Einstein's famous quote that he doesn't think God plays dice; he doesn't think the universe is, in its essence, just organized around completely random randomness. That's the more well-known quote. He clearly had more developed thoughts than just that. In another discussion, he had said, if we want to actually understand causality on this level, understand the nature of quantum processes, perhaps it's our own notion of causality which is what needs to be overthrown. It's not, is the quantum world, the very small, deterministic in the way we were thinking about deterministic causality before, vs. just statistically random; or is it that our idea of causality is too simple, is wrong? And he used the example of a Bach fugue, a musical composition; and he said, our current notion of causality is equivalent to a very beginner trying to play a Bach fugue on the piano by just going one note to one note to the next note to the next note, in a linear fashion. And he says, you ruin the piece that way; the conception doesn't come

across, because a Bach fugue is not organized as a linear sequence of notes. There's a certain conception and intention governing the piece as a whole; and all of the individual components, the keys are organized in a completely different fashion than a linear causality.

So if you want to understand quantum processes, if you want to understand what's happening in the very small, we should reflect upon the ignorance of our own notions of causality; and look to insights to causality and organization which are coherent with the characteristics of human creative thought. That human creative thought and human creative discovery are what we know are the things that enable mankind to create higher states of organization; to make new fundamental scientific discoveries. And that is what therefore tells us something about the nature, the fundamental organization of the universe as a whole.

So, I think we look to the Moon, we look to mankind going into space; but we need to look to this prospective future from this proper standpoint of mankind having an obligation to be a fundamentally creative driving force in a fundamentally creative universe. That the only real science is a science of mankind as a co-creator in a creative universe. And Einstein certainly understood that from his own perspective, and the future development of mankind requires the Einstein standard today to be applied.

OGDEN: Thank you very much. What we're going to do next is, I will read our institutional question for this evening; and Jeff Steinberg will deliver a more elaborated answer encapsulating some of Mr. LaRouche's responses to it. It reads as follows: "Mr. LaRouche: The World Health Organization has declared the Zika virus a global public health emergency. The National Institute of Health calls it 'a pandemic in progress'. The infection is suspected of leading to thousands of babies being born with under-developed brains. Some areas have declared a state of emergency; doctors have described it

as a pandemic in process, and some are even advising women in affected countries to delay getting pregnant.

“Mr. LaRouche, in your view, could the Zika virus become a major global pandemic; and in your opinion, how can the spread of the virus be stopped?”

STEINBERG: Thanks, Matt. I’ll refer people to an article that’s published in the current issue of *Executive Intelligence Review*, the issue dated February 12, 2016, which takes up some technical questions which I’m not going to get into here. There are serious questions about whether or not a British company produced a genetically modified mosquito, ostensibly aimed at curbing the spread of Zika virus and other mosquito-borne viruses; and that there were poor controls over it. There were other factors that may have contributed to this now becoming a very dangerous global pandemic.

But I think we’ve got to step back and take a different perspective on this. As early as 1975, Lyndon LaRouche directed a biological holocaust task force with the question on the table of whether or not the conscious policies of the British monarchy and other allied institutions, such as the International Monetary Fund and the World Bank, were creating the conditions willfully for a new biological holocaust by virtue of austerity policies. Literally genocide policies that would have the effect of breaking down the systems that had been built up over centuries for dealing with and avoiding the spread of the kinds of diseases than can create mass-kill pandemics of the sort that we saw in Europe in the 14th Century, where one-third of the population and half of the parishes of continental Europe were wiped out in a relatively small period of time. In other words, the question is, are we dealing with the consequences of what can justifiably and fairly be called a Satanic policy coming from certain leading British oligarchical circles with their co-thinkers and allies around the world?

That biological holocaust project, that was directed by Mr. LaRouche, came as the result of the ending of the Bretton Woods system, and the shift of the IMF and World Bank towards policies of promoting population reduction, the fraudulent concept which you should understand as the result of what we've discussed here this evening, of limits to growth. And in particular, from that period of early 1970s moment onward, the advent of a fundamental assault against basic science, taking the form of various Green policies that repudiate the very nature of man as a creative species; whose very existence is based on the idea that mankind will make discoveries that will give mankind a greater understanding of how the universe works. Knowing that those discoveries will lead future generations to make even greater discoveries.

And that basically, within that possibility, every child born on this planet, should have the ability – through proper nurturing, proper education – to be able to make the kinds of discoveries that were made by people like Einstein, like Kepler, and others. This is the nature of mankind. And to the extent that there are policies that are put forward that deter mankind from realizing its true nature as the only known creative being in the universe; this is, in fact, indeed, a Satanic policy.

So, we're dealing with a situation where there will be concrete initiatives taken to come up with an understanding of how the Zika virus has been spread; an understanding of what emergency measures can be taken; plus, the development of protective measures like vaccines and things like that. But on a much larger scale, we've got to look at the massive crimes against humanity that are being committed by virtue of the conscious assault against the kind of scientific education that leads to more and more people being actually able to participate in what it means to be truly human.

So, if you want to talk about a deadly virus that has to be stopped, let's talk about President Obama's policy; which has

been to systematically shut down the entire NASA space program. Remember that at the beginning of the Obama administration, there were plans under way to replace the Shuttle program with the Constellation, which was to be a new rocket system for delivering man into space exploration. In his very first budget, President Obama canceled the Constellation program; knowing full well that with the cancellation and ending of the Shuttle program and the ending of Constellation, that there would be wide gap in the ability of the United States to even engage in any kind of manned space activity without hitching a ride from China or Russia, or one of the other nations that was going ahead with these programs.

Now we find that the rationale that President Obama used for canceling Constellation was that there was another rocket program called the Orion, which offered better prospects than Constellation. Well, what's happened systematically over the course of the Obama Presidency, is once Constellation was canceled and literally shut down, you had the cancellation through attrition of budgeting, to where now the Orion program has been canceled as well. Major projects for the kind of exploration that Megan described; developing windows into the universe through the back side of the Moon have been shut down, and stripped or greatly reduced from the NASA budget in favor of "Earth science". Which means the spreading of the false propaganda about the causes of global warming.

These are the policies that kill. That's why the term "Satanic" can be appropriately used. If you take what's happened under the last 15 years, particularly under the last 7 years of the Obama administration; the take down and destruction of America's ability to participate as a qualified partner with nations like China, like Russia, like India in exploring mankind's next discoveries of the universe; you realize that the United States has been done a terrible injustice – it is literally a crime against every citizen of

this nation, both current and future citizens – that this has been done, that these programs have been shut down. We know that President Obama, every Tuesday, relishes the idea that he holds a kill session, and comes up with a target list of people to be executed during that next 60-day period; but when you consider the killing of the space program, you've got to consider that this is an act of mass genocide, not just against the present generation, but against future as yet unborn generations that will be dependent on making these kinds of discoveries, branching out deeper into the universe.

And if you take that idea, that understanding of what has been done to us, particularly over this last 7-year period under Obama, and go back and remember; have a clear image in your mind of President John F Kennedy announcing the Apollo program, and announcing that we are going to do this because it represents the challenge to mankind to make great leaps of discovery and to better understand man's position in the universe. And if you consider that his brother, Robert Kennedy, would have revived and continued exactly that program; had Robert Kennedy not been assassinated, had John Kennedy not been assassinated, where would the United States be today? Would there have been anyone who dared to shut down our space program, our scientific research?

So, this is where we are. Remember the image of John and Robert Kennedy; and remember that we can once again resume that quest for mankind's role in the universe, and to create future generations of geniuses. Because that's the nature of mankind; and it's a sin every time an individual child is denied the capacity to be that kind of creative individual who makes a discovery that impacts on mankind as a whole.

OGDEN: Thank you very much to everybody who participated tonight: Jeff, Megan, Ben, and especially Kesha. Mr. LaRouche, of course, has been very emphatic, as many of you heard him even in the discussion last night during the national activists' call – the Fireside Chat – that Kesha has a very

special role to play in her ability to mobilize the American people to restore that vision of the future once again. So, I'd like thank Kesha very much for joining us here tonight. Please stay tuned to larouchepac.com, and good night.